ON4CRD

Deel 02

De 10 geboden van de radioamateur

Radio Club Durnal ON4CRD

https://on4crd.be

Deel 02 · 48 pagina's

Juridische vermeldingen

Deel 02 · De 10 geboden van de radioamateur

Website-uitgever : Radio Club Durnal ON4CRD

Publicatiemanager : Comité van Radio Club Durnal ON4CRD

https://on4crd.be

Juridische vermeldingen

Intellectueel eigendom

Teksten, afbeeldingen, documenten, logo's en materialen gepubliceerd op de site blijven eigendom van hun respectieve auteurs of van de club. Bij elke reproductie of hergebruik moeten de bron, de toepasselijke rechten en eventuele toestemming van de auteur gerespecteerd worden.

Aansprakelijkheid

De club werkt aan het publiceren van nuttige en geverifieerde informatie, maar garandeert niet de afwezigheid van fouten, weglatingen of onderbrekingen. Technische of regelgevende informatie moet worden gecontroleerd aan de hand van officiële bronnen wanneer deze een besluit ondersteunt.

Illustraties gemaakt met ondersteuning van kunstmatige intelligentie.

Een deur gaat open

Lucas komt naar de club met een kleine ontvanger en veel vragen.

Henri heet hem welkom: iedereen is hier ooit begonnen met leren.

Waar kwam die stem op de radio vandaan? Dat zoeken ze samen uit.

Voordat ze praten, stelt de mentor voor om rustig te luisteren.

Via de hoofdtelefoon wordt een verre stem het begin van een ontmoeting.

Ze openen een schrift: hun radioavontuur kan beginnen.

De reis van een stem

Met de hoofdtelefoon op vraagt de leerling zich af waar de stem vandaan komt. De mentor wijst naar het raam.

Buiten vangt de antenne de radiogolven op die het station bereiken.

Een kabel voert het signaal van de antenne naar de ontvanger.

De ontvanger selecteert het signaal dat ze willen beluisteren.

Via de hoofdtelefoon volgt de leerling de stem zonder anderen in de club te storen.

In zijn schrift tekent hij de weg: antenne, kabel, ontvanger, hoofdtelefoon.

Nog niet onze beurt

De leerling ziet de microfoon en zou het liefst meteen antwoorden.

De mentor gebaart vriendelijk dat hij moet wachten: er is al een gesprek bezig.

Ze luisteren hoe de stemmen elkaar om de beurt antwoorden.

Het is even stil. De mentor blijft luisteren: het gesprek is misschien nog niet voorbij.

Een zwakkere stem keert terug. De leerling begrijpt waarom ze hebben gewacht.

Hij trekt zijn hand terug van de microfoon en schrijft op: eerst luisteren.

Een schrift als gids

De leerling herleest zijn eerste notitie: luisteren voordat je spreekt.

De mentor opent zijn eigen schrift: tien principes begeleiden zijn radioactiviteiten.

Alles tegelijk onthouden? De mentor stelt voor de principes stap voor stap te ontdekken.

Ze bereiden een clubactiviteit voor om elk principe in de praktijk te brengen.

De leerling stelt zijn eerste vraag. De mentor neemt de tijd om te antwoorden.

Het schrift wordt hun gids terwijl ze samen dit avontuur voorbereiden.

De zin om te ontdekken

De grote radio van de club maakt indruk op de leerling met al zijn knoppen.

Hij vergelijkt die met zijn kleine ontvanger en vraagt zich af waar hij moet beginnen.

De mentor laat zien hoeveel ze al met een eenvoudige ontvanger kunnen horen.

Luisteren, morse, schakelingen bouwen, antennes: er zijn veel wegen naar radio.

De mentor moedigt hem aan vragen te stellen en een eenvoudig experiment voor te bereiden.

De leerling pakt blij zijn ontvanger: het belangrijkste heeft hij al, de zin om te leren.

Leren door te proberen

Een batterij en een kleine lichtmodule volstaan om een eerste proef voor te bereiden.

Het lampje blijft uit. De leerling denkt dat alles mislukt is.

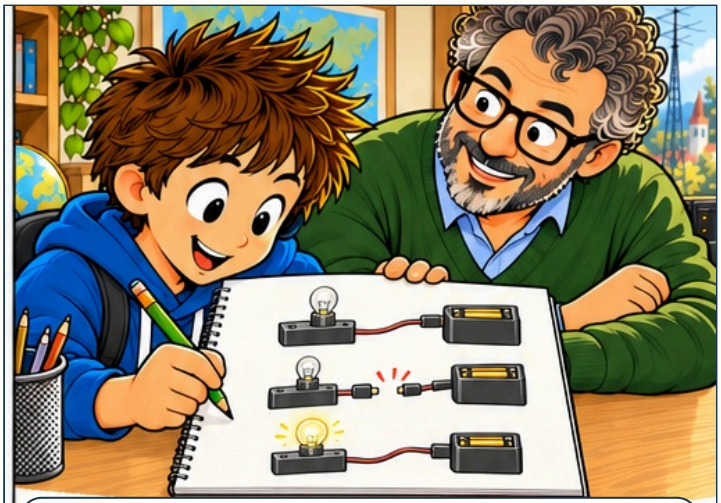
De mentor vraagt eerst wat hij verwachtte waar te nemen.

Met de voeding losgekoppeld zien ze een stekker die niet goed vastzit.

Na de correctie brandt het lampje. Ze vergelijken het resultaat met hun verwachting.

De leerling noteert zijn waarneming: de oorzaak zoeken hoort ook bij de proef.

Een stem, een mens

De mentor haalt oude bevestigingskaarten van radiocontacten tevoorschijn.

Een bergdorp op een kaart wekt de nieuwsgierigheid van de leerling.

Elke kaart herinnert aan een ontmoeting tussen twee mensen op afstand.

Hij bekijkt de ontvanger anders: achter de stem zit iemand met een verhaal.

Op de kaarten ontdekken ze verschillende plaatsen en interesses.

De herinnering ligt naast het schrift. Radio wordt een menselijk avontuur.

Kiezen om te leren

De herinneringskaart geeft de leerling een nieuwe reden om de stationstechniek te ontdekken.

Hij maakt zijn plek klaar: een open schrift, de ontvanger en een hoofdtelefoon bij de hand.

Hij tekent een vraag in zijn schrift: hoe herken je wie er aan het woord is?

De mentor stelt een methode voor: waarnemen, vergelijken en dan gericht vragen.

Hun eerste doel: herkennen wanneer de twee stemmen elkaar antwoorden.

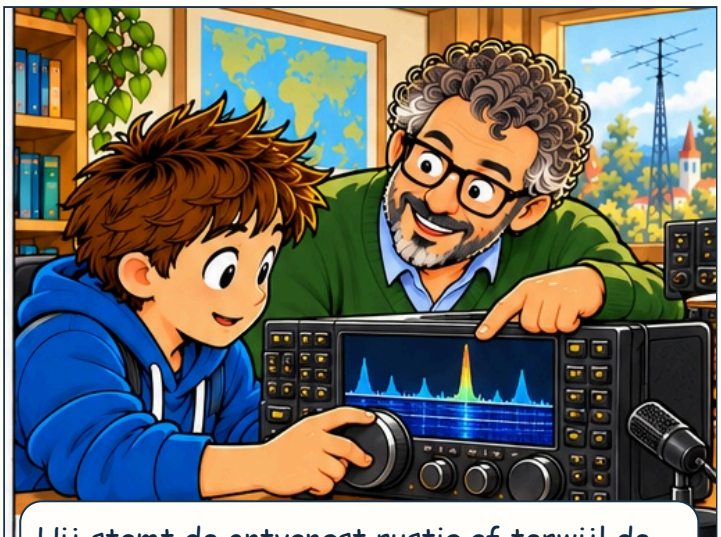

De leerling zet zijn hoofdtelefoon weer op. Zijn avontuur begint met aandachtig luisteren.

Een signaal volgen

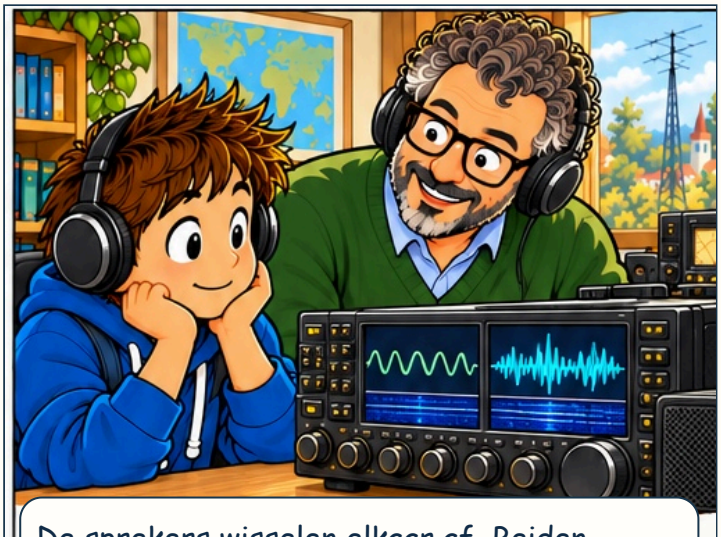
Op het scherm verschijnen meerdere signalen. De leerling weet nog niet welk hij moet volgen.

Hij stemt de ontvangst rustig af terwijl de mentor een duidelijk signaal aanwijst.

Via de hoofdtelefoon neemt hij tijd om het ritme van de stem te herkennen.

De sprekers wisselen elkaar af. Beiden volgen het gesprek zonder te onderbreken.

De microfoon blijft liggen: voor deze oefening is luisteren genoeg.

De leerling noteert wat hij hoort en wat hij nog wil begrijpen.

Stilte vertelt niet alles

De stem stopt. Bij het bijna rustige scherm denkt de jongen dat het gesprek voorbij is.

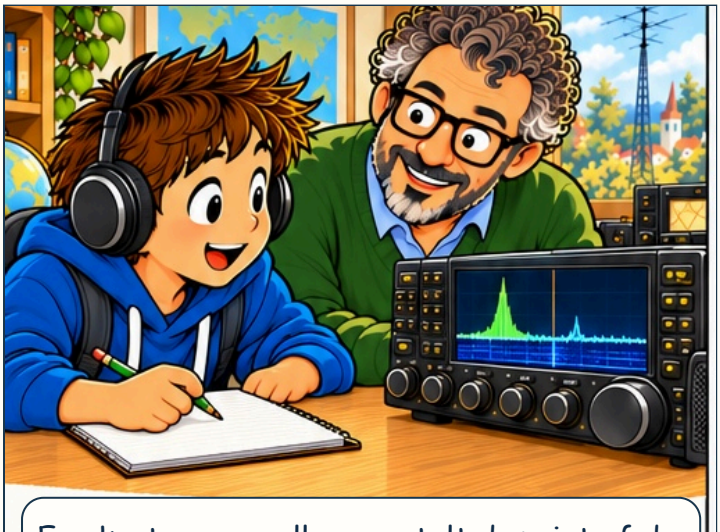
De mentor nodigt hem uit om verder te luisteren. Hun handen blijven weg van de microfoon.

Een heel zwakke stem komt terug op dezelfde frequentie. De jongen had die niet opgemerkt.

Nu onderscheidt hij twee stations die elkaar antwoorden met signalen van verschillende sterkte.

Een korte pauze alleen vertelt dus niet of de frequentie vrij is.

Hij tekent beide signalen in zijn schrift. Luisteren vraagt ook geduld.

Een oproep voorbereiden

Voor een oproep plannen ze op papier hoe ze zich beleefd kunnen voorstellen.

Ze beginnen met luisteren naar de activiteit. Een lopend gesprek moet kunnen doorgaan.

De mentor stelt voor een vraag over het gebruik van de frequentie en de identificatie van de operator voor te bereiden.

De jongen ordent deze punten in zijn schrift en laat ruimte voor een antwoord.

Hij oefent een kort bericht tegenover de mentor. De microfoon blijft op zijn standaard.

Het voorbereidingsblad is klaar. Voor ze uitzenden, moeten ze de toepasselijke regels nog controleren.

Luisteren en noteren

Het gesprek gaat verder. De jongen vindt langzaam het ritme van de uitwisseling.

Er komt een vraag bij hem op. Hij bewaart die voor zijn schrift zonder de stations te onderbreken.

Hij tekent wat hij begrepen heeft: twee stemmen die om de beurt spreken.

Naast een onduidelijk stukje laat hij een leeg vak. Daar kan hij later op terugkomen.

De mentor helpt hem onderscheid te maken tussen wat hij hoorde en wat hij alleen vermoedde.

Het schrift bereidt hun volgende vragen voor. Ze leren zonder het lopende contact te storen.

Mogelijkheden controleren

De voorbereidingsmap toont verschillende banden en communicatiemodi.

Spraak, morse en digitale modi bieden verschillende manieren om contact te maken.

Bij alle functies van het toestel wil de jongen alles uitproberen.

De mentor legt uit dat de mogelijkheden van het toestel niet bepalen wat de operator mag.

Ze moeten de voorwaarden van de machtiging van de operator en de toepasselijke lokale regels controleren.

Hun volgende stap is samen de officiële informatie raadplegen voordat ze een uitzending voorbereiden.

Betrouwbare bronnen vinden

Ze openen de officiële informatie om de clubactiviteit voor te bereiden.

De mentor maakt onderscheid tussen het certificaat van de operator en de documenten van het station.

Ze zoeken de huidige voorwaarden voor banden, modi en vermogen op.

Een bandplan helpt ook te begrijpen hoe verschillende toepassingen het spectrum delen.

Ze lezen dit plan samen met de toepasselijke regels. Het vervangt de vereiste machtigingen niet.

De jongen noteert de bronnen en hun bijwerkdatum, zodat hij ze terug kan vinden.

Controleren voor de voorbereiding

Voor ze het station voorbereiden, neemt de jongen zijn controlelijst en de nodige documenten erbij.

Ze toetsen de geplande frequentie aan de voorwaarden voor de operator en het station.

Daarna controleren ze de gekozen modus en het bijbehorende deel van het bandplan.

Ook het vermogen hoort bij de controles. Ze kiezen geen willekeurige waarde.

De cluborganisatie begeleidt de activiteit binnen de machtigingen van de operator en het station.

De jongen leest elk punt opnieuw. Onzekerheden moeten voor het uitzenden worden opgehelderd.

Een activiteit kiezen

Een functie van de radio trekt de aandacht van de jongen. Die wil hij tijdens de activiteit proberen.

Bij het herlezen van hun voorbereiding zien ze dat deze optie niet binnen het geplande kader past.

De jongen is teleurgesteld. De mentor neemt de tijd om naar hem te luisteren.

Hij stelt twee manieren voor om verder te gaan: gesprekken beluisteren en ontvangen signalen analyseren.

De jongen kiest de hoofdtelefoon en het schrift. Zijn nieuwsgierigheid keert terug.

Ze ontdekken verder door te ontvangen, binnen het kader dat ze samen hebben voorbereid.

Tijd voor een antwoord

Tijdens het luisteren horen ze een station oproepen. Daarna volgt een pauze.

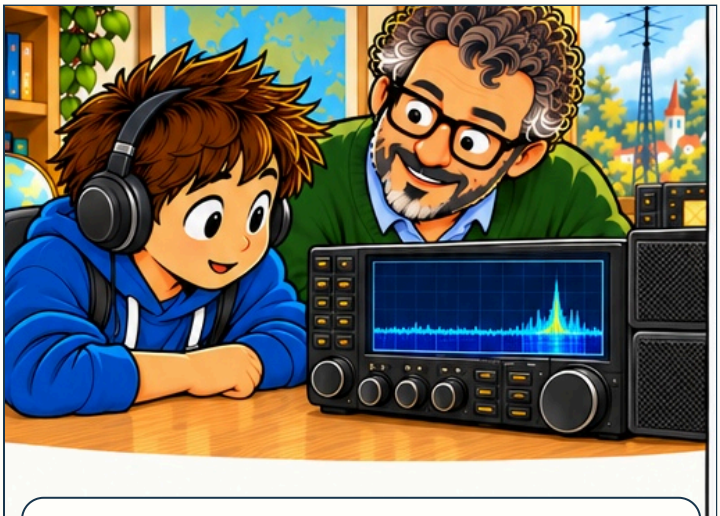
Het antwoord laat op zich wachten. Bij het rustige scherm wordt de jongen ongeduldig.

De mentor nodigt hem uit om anderen tijd te geven om te antwoorden.

Een station kan zwak of bezig zijn. Ze kennen de reden van de vertraging nog niet.

Er klinkt een zwak antwoord. De jongen buigt voorover om beter te luisteren.

Hij noteert zijn waarneming: wachten geeft iedereen ruimte om te antwoorden.

Woorden om elkaar te begrijpen

Een woord verdwijnt in de ruis. Lucas twijfelt aan wat hij hoorde.

Henri stelt voor het zekere te bewaren en de twijfel aan te geven.

Tegenover elkaar proberen ze een eenvoudigere zin om verduidelijking te vragen.

De jongen spreekt rustig. De mentor laat zien hoe dat verschilt van roepen.

Ze laten de vermogensinstellingen met rust: het gaat hier om elkaar beter begrijpen.

In het schrift komt een idee: anders formuleren kan een gesprek duidelijker maken.

Kalm blijven

Op de radio wordt de toon van een gesprek gespannener. De jongen verstijft.

De mentor nodigt hem uit om afstand te nemen en te blijven observeren.

Ze bespreken wat een agressief antwoord aan de situatie zou kunnen toevoegen.

De jongen kiest voor respect, ook wanneer hij het ergens niet mee eens is.

De microfoon blijft ongebruikt. Ze keren terug naar hun voorbereiding zonder het meningsverschil te voeden.

Geduld lost niet alles op, maar kan voorkomen dat een gesprek nog moeilijker wordt.

Een plan dat ruimte laat

Ze nemen het oproepblad voor de clubactiviteit er opnieuw bij.

De jongen bewaart een duidelijke voorstelling en de nodige identificatiegegevens.

Hij voorziet ook een beleefde vraag en ruimte om naar het antwoord te luisteren.

De mentor laat hem het blad op normale spreeksterkte oefenen, tegenover hem.

Ze schrappen onnodige herhaling en behouden natuurlijke pauzes.

Het schrift verbindt nu luisteren, duidelijkheid en beleefdheid in dezelfde voorbereiding.

Iedereen weet iets

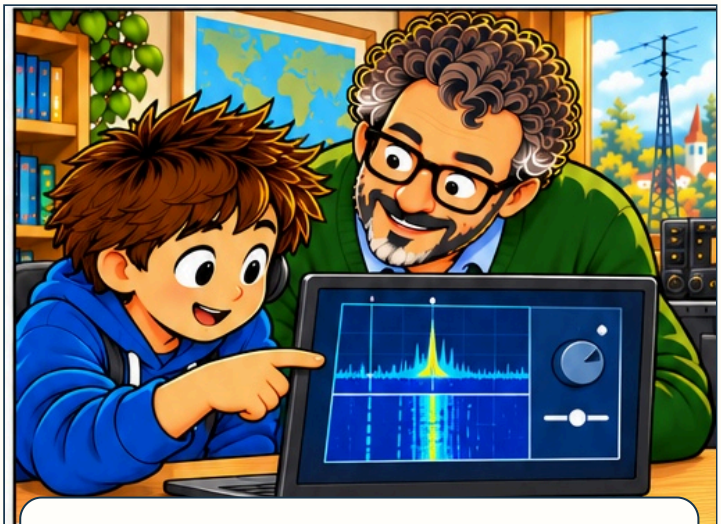
De mentor zoekt een accessoire terwijl de jongen de ontvangstcomputer bekijkt.

De jongen vindt een scherminstelling waarnaar ze samen hadden gezocht.

Hij roept de mentor zachtjes om zijn ontdekking te laten zien.

De mentor komt terug, kijkt en vraagt hoe hij het heeft aangepakt.

De jongen legt zijn werkwijze uit. Deze keer brengt hij zelf een idee aan.

Ze glimlachen: kennis delen werkt in beide richtingen.

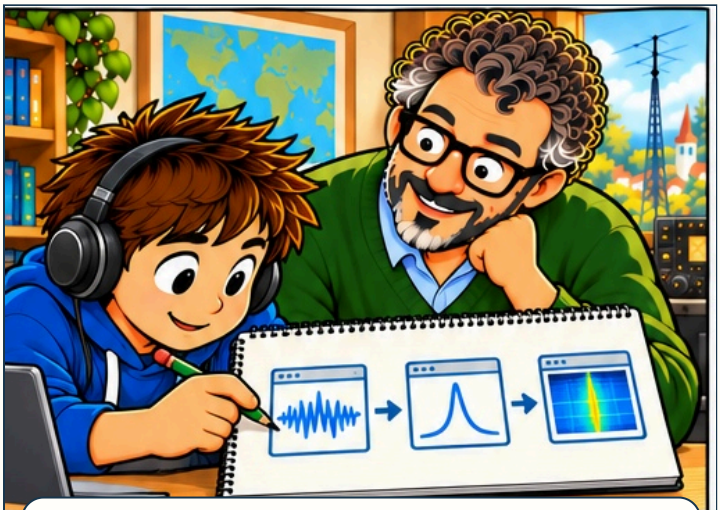
Uitleggen met eigen woorden

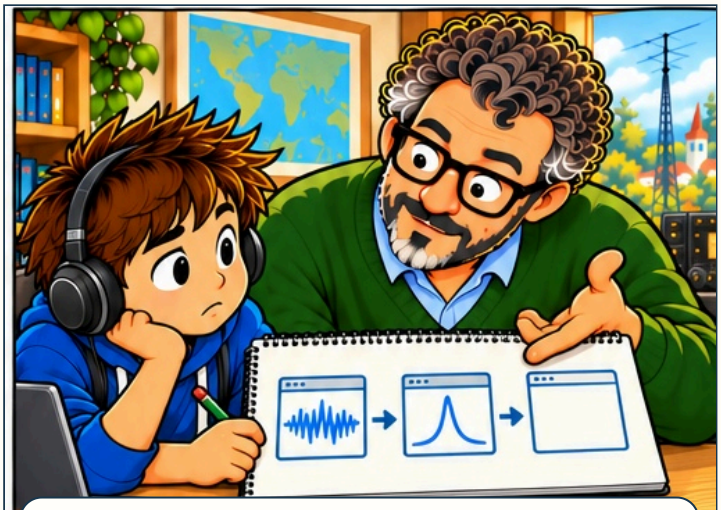
De mentor geeft de jongen tijd om te laten zien wat hij begrepen heeft.

De jongen begint met het resultaat dat hij op het scherm zocht.

Daarna beschrijft hij de stappen, met een tekening wanneer woorden ontbreken.

Een vraag van de mentor helpt hem een nog onzeker detail te herkennen.

Ze controleren dat detail samen, zonder te spotten of te haasten.

Iets aan iemand anders uitleggen helpt ook om het zelf beter te begrijpen.

Samen zoeken

Tijdens de voorbereiding geeft de hoofdtelefoon niet meer het verwachte resultaat.

Ze schakelen het apparaat uit voordat ze de aansluitingen aanraken.

De mentor stelt voor telkens één mogelijkheid te onderzoeken.

Met losgekoppelde voeding vinden ze een stekker die niet goed ingestoken was.

Ze herstellen de aansluiting en herhalen de geplande proef volgens de handleiding.

De jongen noteert de gevonden oorzaak. Een kleine storing werd een gezamenlijke oefening.

Een gids voor de volgende

Ze besluiten een uitleg te bewaren die de volgende bezoeker kan helpen.

De jongen tekent het pad tussen ontvanger, aansluiting en hoofdtelefoon.

De mentor voegt toe dat je voor een handeling de handleiding moet raadplegen.

Ze houden observeren, controleren en opnieuw proberen duidelijk uit elkaar.

De jongen herleest het blad alsof hij het station voor het eerst ontdekt.

Het blad gaat in het clubschrift. Hun ervaring kan nu anderen helpen.

De ruimte van een oproep

De jongen bedenkt een heel lange oproep om zeker opgemerkt te worden.

Op papier laat de mentor hem voorstellen hoeveel ruimte die oproep zou innemen.

Een lange strook spraak vult bijna het hele blad.

De jongen zoekt nu waar een ander station zou kunnen antwoorden.

Ze luisteren opnieuw naar gesprekken en zien het nut van pauzes.

Hij begrijpt dat ruimte laten ook bij communicatie hoort.

Bij de kern blijven

De jongen neemt zijn idee opnieuw en zoekt de werkelijk nuttige onderdelen.

Ze bewaren de nodige identificatie en een gemakkelijk te begrijpen bedoeling.

De rest kan wachten tot het contact zich verder ontwikkelt.

Na het bericht voorzien ze een pauze om een antwoord mogelijk te maken.

De jongen oefent die korte versie in de kamer met de mentor.

Zijn oproepblad wordt eenvoudiger. Zo kan hij aandachtig blijven voor het andere station.

Eerst de oorzaak zoeken

Een luisterprobleem brengt een vraag over het vermogen terug.

De mentor wil eerst begrijpen wat de ontvangst beperkt.

Ze hernemen de controles die passen bij hun installatie en de handleiding.

De jongen vergelijkt ontvangstinstellingen met de waarnemingen in zijn schrift.

Aansluitingen worden pas onderzocht nadat de apparatuur is uitgeschakeld en veiliggesteld.

Ze zoeken een bepaalde oorzaak in plaats van meerdere dingen willekeurig te veranderen.

Precies wat nuttig is

Hun voorbereiding verbetert naarmate ze onnodige ingewikkeldheden weglaten.

De jongen bergt accessoires op die bij de geplande activiteit niet nodig zijn.

De mentor verzamelt de documenten en controles die nog nodig zijn.

Het schrift blijft open bij een korte oproep en luisteraanwijzingen.

De jongen ziet het station anders: elke keuze heeft nu een reden.

Met mate werken helpt om voor iedereen ruimte te houden.

Een geluid beschrijven

Tijdens het voorbereidende luisteren verschijnt een ongewoon geluid.

De jongen wil meteen weten wie ervoor verantwoordelijk is.

De mentor stelt voor eerst te beschrijven wat ze horen.

Ze noteren het tijdstip, de aard van het geluid en de proefomstandigheden.

Een tekening van een regelmatig signaal helpt hun waarnemingen te vergelijken.

Een nauwkeurige beschrijving is nuttiger dan een te snelle conclusie.

Een mogelijkheid onderzoeken

Een accessoire dichtbij wordt één mogelijk spoor naast andere.

Ze vergelijken de ontvangst wanneer het accessoire gebruikt wordt en daarna normaal uitgeschakeld is.

De rest van de proef houden ze zo veel mogelijk hetzelfde.

Het waargenomen verschil verdient een notitie, maar nog geen zekerheid.

Ze herhalen de vergelijking voorzichtig zonder een apparaat onder spanning te openen.

De jongen ontdekt dat je een vermoeden met een methode toetst.

Eerst observeren

Ze verzamelen de resultaten van hun vergelijkingen.

De mentor onderscheidt een waarschijnlijk spoor van een werkelijk vastgestelde bron.

De jongen bereidt een beschrijving voor die iemand met kennis van zaken kan begrijpen.

Als het onderzoek hun mogelijkheden overstijgt, zoeken ze geschikte hulp.

Er komt geen beschuldiging in het schrift. Ze bewaren feiten en vragen.

Zorgen voor het gedeelde radiospectrum begint ook met die houding.

Ook het opruimen voorbereiden

De buitenactiviteit komt dichterbij. Ze bereiden ook het opruimen van de plek voor.

De jongen verzamelt herbruikbare riempjes en zakjes voor de accessoires.

De mentor controleert of de geplande opstelling rekening houdt met de beschikbare ruimte.

Ze leggen een zak klaar om al hun kleine afval weer mee te nemen.

Het schrift herinnert eraan elk riempje en onderdeel na de activiteit terug te verzamelen.

Hun plezier in radio gaat samen met respect voor de plek waar ze te gast zijn.

Een laatste blik

De jongen wil het station al naar de geplande plek dragen.

Een laatste blik toont echter een kabel die slecht opgeborgen is.

Ze zetten de apparatuur neer en nemen voor vertrek de lijst opnieuw erbij.

De mentor toont hoe netjes opbergen een visuele controle gemakkelijker maakt.

Ze leggen opzij wat nog verder gecontroleerd moet worden.

Het vertrek wacht nog even. Die pauze hoort bij de voorbereiding.

Met een methode controleren

Ze schakelen de apparatuur uit en volgen de aanwijzingen van de handleiding.

Aansluitingen en accessoires worden van buitenaf bekeken.

Lucas zoekt zichtbare tekenen die een grondigere controle zouden rechtvaardigen.

Twijfel volstaat om een onderdeel opzij te leggen tot er deskundig advies is.

Ze openen geen apparatuur onder spanning om een reparatie te improviseren.

Het schrift onderscheidt nu wat ze zelf kunnen controleren en waarvoor hulp nodig is.

De rollen zijn duidelijk

Ze hernemen de lijst voor voeding, antenne en accessoires.

De mentor voert de technische controles uit die bij zijn rol horen.

De jongen volgt de lijst en stelt zijn vragen voor het gebruik.

De geplande installatie houdt doorgangen vrij en de apparatuur stabiel.

Ze controleren ook de aanwijzingen die gelden voor de plek en hun activiteit.

Iedereen kent zijn rol. Een vinkje betekent dat een controle echt is uitgevoerd.

Ook aan de terugkeer denken

Een ontvangstproef vult hun voorbereidende controles aan.

De jongen vindt opnieuw een stem en vergelijkt wat hij hoort met zijn notities.

Ze onderscheiden deze proef van de andere controles die nog nodig zijn.

De mentor voorziet ook ruimte voor waarnemingen tijdens de activiteit.

Opbergen en controleren na gebruik staan al op hun lijst.

Voorbereiden, gebruiken en onderhouden worden stappen van dezelfde zorg.

Stemmen van elders

In het clubschrift herinnert een oude kaart aan een andere streek.

De jongen herkent een landschap dat verschilt van het uitzicht uit het raam.

De mentor vertelt over de vreugde van een gesprek, ondanks soms aarzelende woorden.

Op de wereldbol bekijken ze de afstand tussen de twee stations.

Een eenvoudige vraag had volstaan om een gedeelde belangstelling te ontdekken.

De jongen begrijpt dat vriendschap over taalverschillen heen kan beginnen.

Elkaar eenvoudig leren kennen

Ze oefenen een eenvoudige voorstelling, tegenover elkaar in de kamer.

De jongen bewaart de nodige identificatie en een gemakkelijk te volgen zin.

De mentor stelt voor langzamer te spreken en pauzes te laten.

Ze oefenen om herhaling te vragen wanneer een woord ontbreekt.

Een tekening herinnert hen eraan dat goed luisteren evenveel telt als goed spreken.

De jongen voelt zich zekerder zonder te beweren alle talen te kennen.

Hulp wordt een herinnering

De mentor vindt de kaart van iemand die hem vroeger heeft geholpen.

Een advies had een vastgelopen activiteit weer mogelijk gemaakt.

Daarna bleven de berichten komen, lang na het eerste probleem.

De jongen bekijkt hun eigen hulpblad met nieuwe aandacht.

Hij maakt een net exemplaar dat in de club gedeeld kan worden.

Hulp is meer dan een technische oplossing. Ze kan een vriendschap openen.

Een plek voor de volgende

De jongen herinnert zich zijn aankomst en al zijn vragen.

Samen met de mentor maakt hij een plek klaar voor een volgende bezoeker.

De hoofdtelefoon en het schrift zullen gemakkelijk te vinden en uit te leggen zijn.

Ze kiezen een eerste luisteroefening die tijd laat om te ontdekken.

De jongen belooft vooral ruimte te geven aan vragen zonder te spotten.

De kring groeit: wie leert, kan zelf al anderen welkom heten.

Het plezier van een ritme

De voorbereiding laat eindelijk even tijd om met de ontdekkingen te spelen.

Ze luisteren naar een kort morseritme dat voor de oefening is voorzien.

De jongen herkent enkele korte en enkele lange klanken.

De mentor vergelijkt met hem hun tekeningen van het gehoorde ritme.

Ze lachen vriendelijk om de verschillen en luisteren nog eens.

Het plezier van zoeken telt al, ook voordat je alles weet.

Het anders proberen

Bij de volgende poging raakt de jongen in een stukje de draad kwijt.

Deze keer denkt hij niet meer dat alles mislukt is.

Hij stelt voor een korter deel van de oefening opnieuw te doen.

De mentor verwelkomt zijn idee en laat hem deze nieuwe poging leiden.

De jongen kijkt aandachtiger, vergelijkt en past zijn manier van leren aan.

Een kleine tegenslag is een uitnodiging geworden om het anders te proberen.

De activiteit krijgt vorm

Ze bereiken de geplande plek met voorbereide apparatuur en afgesproken rollen.

De stabiele tafel en vrije doorgangen volgen de plaatsen op het plan.

De mentor blijft verantwoordelijk voor de technische taken die bij zijn rol horen.

De jongen legt het schrift, de fiches en de luisterapparatuur klaar.

Accessoires blijven opgeborgen en de zak voor het opruimen blijft binnen handbereik.

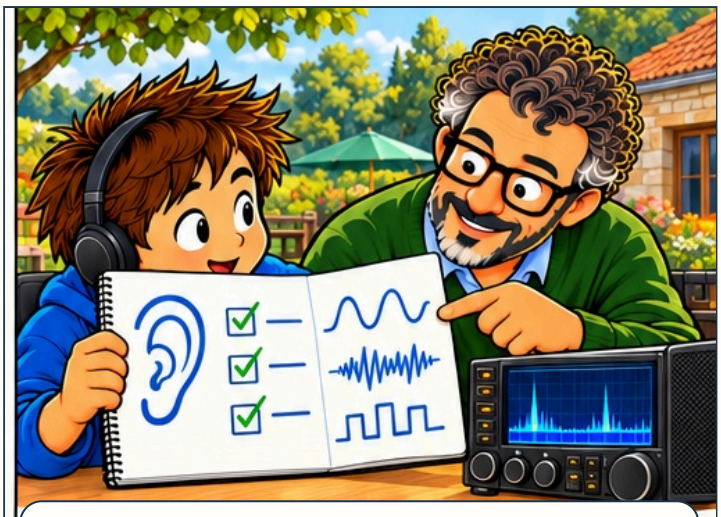

De voorbereiding wordt een echte activiteit, met aandacht voor mensen en de plek.

Het schrift vertelt de weg

De jongen opent het schrift en legt hun voorbereidingskeuzes uit.

Hij toont luisteren, controles en de ruimte die voor antwoorden is gelaten.

Hij vindt ook onderlinge hulp, matigheid en zorg voor de apparatuur terug.

Tekeningen van de schone plek en de contactkaarten vullen zijn verhaal aan.

De mentor luistert naar hem als naar iemand die echt zelf heeft gezocht.

De principes kregen vorm in hun handelen. De jongen kan ze nu uitleggen.

Een nieuwe gelegenheid

Er verschijnt een stem in de ontvanger. De jongen kijkt op.

Zijn eerste stap is nu naar het vervolg van het gesprek te luisteren.

Hij vindt de controles voor de activiteit en de afgesproken rollen terug.

Het oproepblad wacht, met pauzes en de nodige identificatiegegevens.

Voor de volgende stap deelt de jongen zijn waarnemingen met de mentor.

De zin om te communiceren blijft. Die gaat nu samen met aandacht.

Het avontuur kan beginnen

Het station is klaar voor het vervolg, binnen het kader dat ze samen hebben gecontroleerd.

In het schrift ziet de jongen alle vragen die hem vooruit hebben geholpen.

Henri herinnert hem eraan dat er altijd iets te leren zal blijven.

Ze leggen hun fiches binnen handbereik en luisteren nog een ogenblik.

Het eerste contact wacht nog op hen. Het opent het volgende avontuur.

Luisteren, delen, respecteren en plezier hebben: hun radioverhaal begint pas.